

Artikel 6.

1. De formelle Ratifikationer eller Godkendelser af denne Akt skal oversendes til Direktøren for Det internationale Arbejdsbureau, som skal underrette Organisationens Medlemmer derom.

2. Denne Akt skal træde i Kraft i Overensstemmelse med de nuværende Bestemmelser i Artikel 36 i Den internationale Arbejdsorganisations Statut. Hvis Folkeforbundsraadet skulde have ophørt at bestaa, forinden denne Akt er traadt i Kraft, træder den i Kraft efter Ratifikation eller Godkendelse af $\frac{3}{4}$ af Organisationens Medlemmer.

3. Naar denne Akt er traadt i Kraft, skal de deri indeholdte Ændringer betragtes som Ændringer til Den internationale Arbejdsorganisations Statut.

4. Naar denne Akt er traadt i Kraft, skal Direktøren for Det internationale Arbejdsbureau herom underrette alle Medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, Generalsekretæren for De forenede Nationer samt alle de Stater, der har undertegnet De forenede Nationers Pagt.

Under Drøftelserne af Dagsordenens 4. Punkt kom man ogsaa ind paa langt videregaaende Ændringer i Organisationens Statut end de i den foran givne Akt indeholdte. Der gjorde sig herved to vidt forskellige Synspunkter gældende, idet nogle gav Udtryk for, at da Arbejdsorganisationen nu gennem 25 Aar havde staaet sin Prøve, maatte man nøje overveje, om der er Grund til Ændringer, medens andre hævdede, at hvis Organisationens ønskede fortsat at spille en Rolle, maatte den uden Tøven tilpasse sig de nye Forhold. Der var imidlertid Enighed om, at Organisationens burde bibeholde sin tresidede Karakter.

Diskussionen om Ændringer i Statutten, som ogsaa førtes i Tilknytning til Direktørens Rapport, grupperede sig iøvrigt om to Hovedtemaer, dels Forslag om at ændre Sammensætningen af Delegationerne til Arbejdskonferencen og dels Forslag sigtende paa at stramme Medlemsstaternes Forpligtelser med Hensyn til Konventionerne.

Medens Delegationerne til Arbejdskonferencen hidtil — foruden nødvendige Raadgivere m. fl. — har bestaaet for hvert Land af to Regeringsdelegerede, een Arbejdsgiver- og een Arbejderrepræsentant, stillede nu de Latin-Amerikanske Arbejderrepræsentanter Forslag om, at Arbejderrepræsentanternes Antal skulde forøges til to, og at Arbejdsgiverrepræsentanten skulde helt udgaa i de Lande, hvor der ikke findes private Virksomheder. I disse Landes Delegationer skulde blot den ene af Regeringens Delegerede repræsentere de statsdrevne Virksomheder.

Et andet Forslag fremsattes af den belgiske Regeringsrepræsentant, understøttet af den franske Regeringsrepræsentant; herefter skulde Delegationerne til Arbejdskonferencen fremtidigt sammensættes af 2 Regeringsdelegerede, 2 Arbejdsgiver- og 2 Arbejderrepræsentanter. Samtidig foresloges det at udvide Styrelsesraadet til at omfatte 48 Medlemmer mod nu 32. Efter Forslaget vilde det — saaledes som Forslagsstilleren stærkt fremhævede — fremtidigt være muligt indenfor Arbejdsgivernes Gruppe at sikre sig Repræsentation baade for de socialiserede og de privatdrevne Virksomheder, medens man indenfor Arbejdernes Delegerede kunde opnaa, at baade Flertal og Mindretal indenfor de enkelte Landes Fagbevægelser kunde repræsenteres — et Forhold, som kan have Betydning for de Lande, hvor der findes en Flerhed af Fagforbund uden central Ledelse.

Et Forslag om at stramme Medlemsstaternes Forpligtelser med Hensyn til de vedtagne Konventioner fremsattes af en Raadgiver for de franske Arbejds-